que in subiecto est. neque de subiecto signifi
catur. ut est hic homo uel hic equus. secunde
dicte usie genus et species. id est animal
et homo. has secundas nostri dixerunt. propterea quod
illa sint potiores. neque in subiecto est
neque de subiecto predicatur. Secunde
sunt substantie id circo dicte sunt.
genus et species quod sole indicent primas.
Ut si quis nolit uel nesciat dicere socra
tem. dicat animal uel hominem id est genus
uel speciem. his uero dictis quid sit socra
tes agnoscere. aliud si predicat uel cur
rit uel ambulat. non potest agnosci.
Manifestum est si ea que de subiecto significantur
significantur cum his que subiecta sunt et nomen
et rationem nominis habere communem. ut
homo de subiecto significat aliquem hominem
sed non solum nomen uerum etiam rationem
eandem inuenies. Que in eo quod de sub
iecto ponitur inuenimus. Preterea de
secundarum usiarum potiorem speciem generis
magis enim proxima est species prime usie
quam genus. Si enim quis uelit ostendere quid sit
prima usia facilius monstrauit
si dixerit speciem quam si dixerit genus.
Ut si quis socratem uolens dicere omnis
ro con nomine magis eum significet si
hominem dixerit quam si animal. Animal enim
et equum et aquilam possumus agnoscere.
Deinde uero prime substantie subi
ecte sunt omnibus et his omnia continentur.
Ita etiam species generi. atque ideo magis
usia ista quam cetera. Uidendum est etiam
neque speciem solum putamus eandem
sit et genus. Ut si quis dixit animal
dixit et genus. Deinde si dicat hominem
equum piscem auem. pronuntiem[?] h

omnia solas esse species. Cum enim sint homo et equus
et pisces manifeste. pisces si et auis et genera
et species sint non enim una est forma auium
uel piscium. propterea eas et species et genera nomi
nant. Ille si quidem species solum sunt id est homo
et equus aquila taurus. equa unitate[?]
usia sunt. Ut enim homo usia sic et equus et aquila
et taurus in suo. Decursis igitur partibus per quas
usia diffinita est. et alio modo eam uoluit
diffinire. Si ostenderet ea que neque re est
in ea naturaliter inueniri. Ea enim inst[?] cuique.
Aut in solo et in omni. ii. Aut in solo et non in omni.
aut in omni et non in solo. iiii. Aut nec in solo nec
in omni. Hec greci uocant. HNIMWNIW·KHΠANTI·
HNIMWNIW·KHNTANTI··HNΠANTI·KHNUMWNIW·
HNUTH·HNOCWNIW·HNUT HΠANTI· Ut si hominem
diffinire uolens dicat risus capacem esse.
hoc in solo est et in omni. Solus namque homo ridet.
et cunctis ridere naturale est. ii. In solo
et non in omni. Ut si quis diffiniens hominem capacem
discipline dicat esse. hoc in solo quidem
homine inueniri potest non tamen in omni. Neque enim
omnes disciplinas aliquas dedicerunt.
In omni et non in solo. Ut si quis hominem diffiniens
dicat id esse hominem quod ambulat quod capiat.
hoc in omni quidem est homine non tamen in solo. Nam
et pecodes cibum capiunt et fere currunt.
Nec in solo nec in omni. Ut si quis in hominis diffini
tione id esse dicat hominem quod album est. Nec in solo
in omni. Nec enim homo solus candidis inuenitur
et non bos equus. Aut omnis homo albus est. Duo uero sunt que ad
inuestigandum aliquam uiam monstrant.
Et duo quidem certum aliquid significare non possunt.
id quod est nec in solo nec in omni nec ex hoc
possumus agnoscere. Si quidem generale est.
Alterum in omni nec in solo habet differentiam.
Propterea aliquam similitudinem [?] est. Duo sunt